

#BETHLEHEM

HET WAARE KERSTVERHAAL

LEESVERSIE

WWW.WAARVANACTE.NL

SPEELSHEMA

	SCENE	0	1	2	3	4	5	6	7	8	9
	Rol										
1	Engel (verteller)	☒	☑	☑	☑	☑	☑	☑	☑	☑	☑
2	Herder (verteller)				☑	☑	☑	☑	☑	☑	☑
3	Wijze (verteller)							☑	☑	☑	☑
4	Joe			☑	☑		☑	☑	☑	☑	☑
5	Mary			☑	☑		☑	☑	☑	☑	☑
6	Engeltjes		☑	☑	☑		☑	☑	☑	☑	☑
7	Herders				☑	☑	☑	☑	☑	☑	☑
8	Caspar							☑	☑	☑	☑
8	Balthasar							☑	☑	☑	☑
9	Kind 1			☑							☑
10	Kind 2			☑							☑
11	Kind 3			☑							☑
	SCENE	0	1	2	3	4	5	6	7	8	9

TECHNISCHE INFORMATIE

Titel: #Bethlehem

Aantal spelers: 18 - 100

Duur: 30-45 minuten

Soort Musical: Kerstmusical

Stijl/tijd: Rond de geboorte van het kindje Jezus

Setting: Onderweg van en naar Bethlehem

LEGENDA

In scene met stil spel	☒
In scene met tekst	☑
In scene met zang/ dans	☑

LEZEN VAN HET SCRIPT

Regieaanwijzingen zijn *cursief*, gesproken tekst is normaal geschreven
Als er drie ... puntjes in de tekst staan, moet er even een korte stilte vallen in de tekst
Woorden die met nadruk moeten worden uitgesproken zijn onderstreept

ROLVERDELING

Verteller Engel: Een 'secretaresse-achtig' type. Ze is heel precies en praat snel en op luide toon. Ze wil graag vertellen dat het de engelen geweest zijn die een grote rol bij de geboorte van Jezus Christus hebben gespeeld.

Verteller Herder: Een 'relaxte-gast'. Hij is heel rustig, zelfs een beetje sloom (een hippie-achtig type). Hij vindt de engel maar een hittepetit en wil zelf graag benadrukken dat het in de stal van de herders was, waar de geboorte van Jezus plaatsvond en dat zij dus eigenlijk een belangrijke rol gespeeld hebben.

Verteller Wijze: Dit is koning Melchior, de koning van Arabië, hij neemt goud mee naar de stal. Hij is een autoritair persoon (echt een koning) en hij ergert zich heel erg aan de herders en de engelen. Hij is een beetje een opschepper.

Joe: De man van Mary, hij neemt haar mee naar Bethlehem op zijn stalen ros en is heel lief en bezorgd om haar.

Mary: De vrouw van Joe en moeder van het koningskind. Ze is een lieve vrouw die niet van ruzie houdt en vooral heel erg blij is met haar prachtige zoon.

Engeltjes: Allemaal kleine stuiterballen die heel enthousiast zijn en met glitters mogen strooien en met linten mogen zwaaien. Alle engeltjes hebben in hun hand een stokje met een ster erop.

Herders: Allemaal langharige hippies, die het liefst lekker op hun rug naar de sterren liggen te kijken of Social Media in de gaten houden op hun smartphones.

Caspar: De koning van Tarsis, hij nam mirre mee naar de stal. Hij is samen met Melchior en Balthasar naar de stal gereisd om het koningskind te eren.

Balthasar: De koning van Ethiopië, hij nam wierook mee naar de stal. Hij is samen met Melchior en Caspar naar de stal gereisd om het koningskind te eren.

Kind aan het gangpad 1,2,3: Dit zijn "mensen in de herberg" die de toegang

weigeren aan Joe en Mary. De rijen in de zaal waar het publiek in zit, staan symbool voor een herberg die steeds vol is.

Kindje Jezus: Kan een mooie babypop zijn.

START VAN HET STUK

We zien op het podium een stal met een grote ster erboven, in de stal ligt stro, staat een kribbe en evt. enkele dieren (os, ezel, schaap).

Linksvoor staat een prachtig versierde bank op een verhoging, daar gaan de vertellers op zitten. Aan de bank hangen engelvleugels die de engel om kan doen als ze gaat voorlezen, er staat een staf tegenaan van hout, die komt later in het stuk als staf van de herder terug. Naast de bank staat een mooi versierd kistje met wat goudstukken erin, een potje met mirre en enkele stokjes wierook (komt ook later in het stuk terug). Ook ligt er op een tafeltje een prachtig dik oud boek. In het boek kunnen de teksten van de vertellers worden geplakt.

Als iedereen een plekje heeft gevonden, start de muziek:

Muziek: "Hoor de Engelen"

Aan het eind van het nummer komt de eerste verteller (de Engel, in een keurig mantelpakje, op hakken, met opgestoken haar, en secretaressebril) gehaast door het middenpad naar voren getrippeld, alsof ze te laat is.

Ze negeert iedereen in de zaal. In haar hand heeft ze een aktetas/ koffertje (om naar haar werk te gaan). Als ze bij de bank aankomt klikt ze haar koffertje open en haalt er een wit "engelengewaad" uit. Ze trekt het gewaad over haar kleren aan, pakt de vleugels van de bank en doet ze om, ze geeft een diepe zucht, pakt het boek erbij en gaat op de bank zitten (haar werkdag kan beginnen).

SCENE 1 – STAGIAIRE VAN GABRIEL

Van over haar bril kijkt ze nu voor het eerst de zaal in.

Verteller Engel: Zo, hèhè zit u eindelijk? Ja ik wil niet muggenziften hoor, maar we zouden stipt om ** uur beginnen, en het is nu al 5 minuten later! Vijf minuten mensen! Weet u wel hoe lastig het is om 20 stuiterende engeltjes 5 minuten in toom te houden? Nou? Dat dacht ik al, totaal geen idee! En ik heb nog niet eens koffie gehad vandaag! Ik weet niet hoe ik de dag door moet komen.

Ze zucht nog eens diep

Nou ja, nu we er allemaal toch eindelijk zijn, kan ik net zo goed beginnen. Ik ga u het kerstverhaal vertellen, en dan het echte verhaal hè! Zoals het echt gebeurd is! Ik was er namelijk zelf bij, ik liep stage bij

Gabriel en heb alles van dichtbij meegemaakt en met eigen ogen gezien! Laat u niet misleiden door alle mooie verhalen die u gelezen heeft in de Bijbel, over die “geweldige” Herders en die drie slimmeriken uit het oosten met die cadeautjes.... Het ging heel anders! ... Als wij, de engeltjes, er niet waren geweest was alles in de soep gelopen, echt waar! Ik moet er toch niet aan denken! U krijgt van mij het echte verhaal... en dat ging zo: Maestro! Muziek! (*Ze klapt hierbij in haar handen*).

Muziek: “Opkomst van de Engeltjes”

Door het gangpad komen stuiterende, huppelende en dansende engeltjes naar voren. Sommigen hebben in hun hand een mandje met zilveren snippertjes/ sterren die ze door de zaal strooien anderen wapperen met lange linten. Ieder engeltje heeft ook een zilveren ster op een stokje waar ze straks bij het lied van de engelen mee mogen zwaaien.

De engeltjes gaan, als ze voor in de zaal gekomen zijn, allemaal op het podium staan met hun gezicht naar het publiek. De muziek start in:

LIED: “Stuiterende Engeltjes!”

Alle engeltjes zingen het lied. Hiervoor zie de tekst in bijlage 1

SCENE 2: HET VERHAAL VAN DE ENGELN

Na het lied gaan de engeltjes op het randje van het podium zitten om de bank van de verteller heen. Ze kijken naar de verteller Engel. Zij kijkt goedkeurend naar de engeltjes.

Verteller Engel: Zo, zijn jullie allemaal uit gestuiterd? Mooi, dan kan ik nu eindelijk beginnen.

Ze slaat een bladzijde om en begint voor te lezen.

Verteller Engel: Het begon er allemaal mee, dat die vervelende keizer Augustus besloot een 'volkstelling' te houden, omdat hij wilde weten over hoeveel mensen hij eigenlijk de baas kon spelen. (*Mompelend*) OCD is een zegen zullen we maar zeggen...

In ieder geval, iedereen in het keizerrijk moest terug naar zijn geboorteplaats. Lekker omslachtig, je vraagt je af waarom hij niet gewoon even een 'Groeps-App' aanmaakte. Maar goed, hij was de baas, dus ook Joe en Mary uit Nazareth moesten het hele land doorkruisen om naar Bethlehem te gaan om 'geteld' te worden. Op hun stalen ros over hobbelige weggetjes reden ze dat hele eind.

*We horen het geluid van **een fietsbel** en door het middenpad komen Joe en Mary aanfietsen. Mary zit achterop en heeft een dikke buik. De fiets heeft aan het stuur een ezelskop en aan de achterkant een lange staart (maar verder is het overduidelijk een fiets). Ze fietsen tot halverwege het gangpad en stoppen daar.*

Op vooraf afgesproken plaatsen aan het einde van bepaalde rijen zitten kinderen die 'bij het stuk horen'. Joe en Mary gaan namelijk op zoek naar een plaatsje om even te zitten, maar alles is "vol" en er is "geen plek". Niemand staat voor hen op. De kinderen die aan Het begin van de rij (dus aan het gangpad) zitten moeten dit steeds tegen Joe en Mary zeggen (zie tekst "kind aan het gangpad").

Joe: Zo hèhè, even pauze hoor, ik heb het zweet op mijn rug staan. Gaat het lieverd?

Mary: *(Ook zichtbaar moe)* Pffoeh, het valt niet mee, maar het gaat wel. Ik ben blij dat we bij het dorp zijn aangekomen. Ik zou graag even willen zitten zonder te hobbelen.

*Joe zet de fiets op een standaard en kijkt rond.
Mary blijft bij de fiets staan.*

Joe: Nou, volgens mij moet dat zitten wel lukken, plaats zat lijkt me.

Hij loopt naar een van de rijen en vraagt:

Joe: Pardon, mag mijn vrouw hier misschien even zitten?

Kind aan het gangpad 1: Nee, het is hier vol!

Joe draait zich om en loopt verder naar een andere rij en herhaalt zijn vraag:

Joe: Excuseert u mij, mijn vrouw is hoogzwanger en wil graag even zitten, is hier misschien nog plek?

Kind aan het gangpad 2: NEE! Vol! Er is hier geen plek.

Joe draait zich om en loopt weer naar een andere rij en herhaalt voor de laatste keer zijn vraag:

Joe: Is er hier dan misschien nog wat ruimte voor ons?

Kind aan het gangpad 3: Nee helaas, alle plekken zijn gereserveerd, geen plek meer voor jullie!

Teleurgesteld draait Joe zich om naar Mary en haalt met een hulpeloos gebaar zijn schouders op. Dat is het teken voor de "Verteller Engel" om weer verder voor te lezen.

Joe en Mary blijven 'bevroren' in het middenpad bij de fiets staan.

Verteller Engel: *(tegen een meneer in het publiek)* Erg hè meneer? Hadden ze dat hele eind gereisd, was er gewoon geen plek meer! En Mary was nog wel in verwachting! Ja Ja! Dat hadden wij *(wijst naar alle engeltjes)*, 'de Engelen', dus geregeld hè.

Ja ziet u, wij hadden haar verteld dat ze een kindje kreeg en dat dit een héél bijzonder kindje was. Dus het was ook een beetje ons kindje! Afijn, er was dus geen plek om te rusten, dus toen hebben wij, de engelen, even een stal geregeld, door er een prachtige ster boven te hangen en toen....

SCENE 2: ENTREE VAN DE HERDER

Juist als ze verder wil gaan met haar verhaal wordt ze onderbroken door de "Verteller Herder" die luid roepend van achteruit de zaal naar voren komt gesloft. Hij ziet eruit als een hippie.

Verteller Herder: Ho... Ho... zoooóóheeeeeéé! Opschepster! Zo is het helemaal niet gegaan, jullie die stal geregeld? Wooow, echt zóó niet waar, weet je wel?! Die stal die stond daar allang en die was al van mij en mijn matties weet je!! Onze 'crib' stond daar!

Verteller Engel: O god, heb je hem ook weer!

De "Verteller Herder" is inmiddels bij de bank op het podium aangekomen en pakt de houten herdersstok die ertegenaan geleund staat.

Verteller Herder: Het is ook altijd hetzelfde met jou hè? Altijd maar opscheppen over hoe "jullie, de engelen" ervoor gezorgd hebben dat alles goed kwam! Niet chill dame! Schuif eens op met die billen en geef dat boek hier, dan zal ik eens even haarfijn uitleggen hoe het echt gegaan is! *(Mopperend)* Pfff... gekke "opschepengelen".

Hij kijkt de zaal in maakt een armgebaar en roept dan:

Verteller Herder: JA JONGENS KOM MAAR DOOR! WIJ MOGEN!

Muziek: "Doe relaxed!"

Van achteruit de zaal komt een aantal herders heel relaxed naar voren gesjokt (ze zijn allemaal traag en moe, want ze hebben immers veel gelopen).

SCENE 4: DE UERSIE VAN DE HERDERS

Ondertussen gaat de verteller Herder zitten en neemt het boek van de Engel over, die het -met tegenzin- loslaat en mokkend op een hoekje van de bank gaat zitten met haar rug naar de verteller Herder toe.

LIED: "De herders van Bethlehem"

Alle herders zingen het lied. Zie hiervoor de tekst in bijlage 2

Aan het eind van het lied gaan alle herders tussen de engeltjes op het podium zitten/licgen (in de 'chill-modus'). Als iedereen zit, kijkt de verteller Herder de zaal in, schraapt zijn keel luid en begint voor te lezen.

Verteller Herder: Goed, daar gaan we. In tegenstelling tot juffie Engel hier, ging het dus anders! Die stal... die stond er al lang. Hij was weliswaar onderverhuurd aan een boer uit de buurt, die een tijdelijke plek voor zijn os en ezel nodig had, maar normaal gesproken konden wij, de herders, er dus gewoon gebruik van maken.

En Joe en Mary die eh... ja die kraakten eigenlijk onze stal, omdat ze nergens anders terecht konden, maar wij, de herders, vonden dat gewoon "chill" weet je.

Alle Herders echoën "Chiiiiiiiill" Dit is het teken voor Joe & Mary om weer te gaan bewegen. Ze lopen richting de stal op het podium. Mary strompelt een beetje en houdt haar buik vast.

SCENE 5: HET 'KRAKEN' VAN DE STAL EN DE GEBOORTE

Mary: O Joe, ik ben zo moe, ik moet echt even een plekje vinden om te rusten, ik heb het koud en oh! Het lijkt wel of de baby bijna komt!

Joe kijkt een beetje verschrikt om zich heen door de zaal en laat dan zijn oog vallen op de stal op het podium, waar een grote ster boven hangt.

Joe: Daar! Ik zie daar een gebouwtje, het lijkt een stal ofzo, daar kunnen we wel even opwarmen, kom snel Mary!

Met de fiets aan de hand lopen ze snel door. De fiets wordt op het podium in de stal neergezet (het is en blijft immers de stalen ros) en Joe en Mary zoeken een plekje om te zitten.

Mary: Zo gelukkig, hier kunnen we even zitten, het is best behaaglijk zo.

Alle herders op het toneel gaan rechtop zitten, knikken en mompelen: "Jaaaaah, vet relaxed zo" en gaan daarna weer liggen/ chillen.

Verteller Herder: U ziet, wij herders verzorgen onze gasten goed. Ideale omstandigheden om een kind op de wereld te zetten lijkt me!

Alle herders op het toneel gaan weer rechtop zitten, mompelen weer: "Ja, jaaaaah ideaaaaal" en daarna gaan ze weer liggen.

Verteller Herder: Anyway, ik zal u de bloederige details besparen, maar daar in onze stal, tussen de warme os en ezel, zag een piepklein baby'tje het levenslicht. **Geluidseffect:**
"Babygehuil"

De herders gaan geërgerd rechtop zitten.

#BETHLEHEM

HET WARE KERSTVERHAAL

EINDE LEESVERSIE

Kijk voor meer informatie en bestellen op

WWW.WAARVANACTE.NL

